

τοῖς ἐναντίοις τούτων. τοῦ γὰρ ἐναντίου μὴ προστιθέντος 30
τῷ αὐτῷ πῶς ἂν τὸ ἐναντίον ἀφαιροῖ;

15. Ἄλλ' εἰ δύο εἶεν σοφοί, τῷ δὲ ἑτέρῳ παρείη ὅσα
κατὰ φύσιν λέγεται, τῷ δὲ τὰ ἐναντία, ἴσον φήσομεν τὸ
εὐδαιμονεῖν αὐτοῖς παρεῖναι; φήσομεν, εἴπερ ἐπίσης σοφοί.
εἰ δὲ καλὸς τὸ σῶμα ὁ ἕτερος καὶ πάντα τὰ ἄλλα ὅσα μὴ
πρὸς σοφίαν μηδὲ ὅλως πρὸς ἀρετὴν καὶ τοῦ ἀρίστου θέαν 5
καὶ τὸ ἀριστον εἶναι, τί τοῦτο ἂν εἶη; ἐπεὶ οὐδὲ αὐτὸς ὁ
ταῦτα ἔχων σεμννεῖται ὡς μᾶλλον εὐδαίμων τοῦ μὴ
ἔχοντος· οὐδὲ γὰρ ἂν πρὸς αὐλητικὸν τέλος ἢ τούτων
πλεονεξία συμβάλλοιτο. ἀλλὰ γὰρ θεωροῦμεν τὸν εὐδαί-
μονα μετὰ τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας φρικτὰ καὶ δεινὰ 10
νομίζοντες, ἃ μὴ ἂν ὁ εὐδαίμων νομίσειεν· ἢ οὐπω οὔτε
σοφὸς οὔτε εὐδαίμων εἶη μὴ τὰς περὶ τούτων φαντασίας
ἀπάσας ἀλλαξάμενος καὶ οἶον ἄλλος παντάπασι γενόμενος
πιστεύσας ἑαυτῷ, ὅτι μηδέν ποτε κακὸν ἔξει· οὕτω γὰρ
καὶ ἀδεῆς ἔσται περὶ πάντα. ἢ δειλαίνων περὶ τινα οὐ 15
τέλεος πρὸς ἀρετὴν, ἀλλὰ ἡμισύς τις ἔσται. ἐπεὶ καὶ τὸ
ἀπροαίρετον αὐτῷ καὶ τὸ γινόμενον πρὸ κρίσεως δέος κἂν
ποτε πρὸς ἄλλοις ἔχοντι γένηται, προσελθὼν ὁ σοφὸς
ἀπώσεται καὶ τὸν ἐν αὐτῷ κινηθέντα οἶον πρὸς λύπας
παῖδα καταπαύσει ἢ ἀπειλῇ ἢ λόγῳ· ἀπειλῇ δὲ ἀπαθεί, 20
οἶον εἰ ἐμβλέψαντος σεμνὸν μόνον παῖς ἐκπλαγείη. οὐ
μὴν διὰ ταῦτα ἄφιλος οὐδὲ ἀγνώμων ὁ τοιοῦτος· τοιοῦτος
γὰρ καὶ περὶ αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ. ἀποδιδούς οὖν
ὅσα αὐτῷ καὶ τοῖς φίλοις φίλος ἂν εἶη μάλιστα μετὰ τοῦ
νοῦν ἔχειν.

25

16. Εἰ δέ τις μὴ ἐνταῦθα ἐν τῷ νῷ τούτῳ ἄρας θή-
σει τὸν σπουδαῖον, κατάγοι δὲ πρὸς τύχας καὶ ταύτας